

Foderunt manus meas et pedes meos
 Dinumeraverunt omnia ossa mea.
 (Isaie)

— FERIA SEPTIMA IN PARASCHE. —

AD MATUTINUM.

In I. Nocturno.

Aña. Astiterunt reges terræ, et principes convenérunt in unum, advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus ij.

Uare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt iná-

nia?
 Astiterunt reges terræ, et principes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo

tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Aña. Astiterunt reges terræ, et principes convenérunt in unum, advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Aña. Diviserunt sibi vestiménta mea : et super vestem meam miserunt sortem.

Psalmus xxj.

Deus Deus meus réspice in me : quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exáudies : *

et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * Laus Israel.

In te speraverunt patres nostri : * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt : * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me : * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum : * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre : * spes mea ab uberibus matris meae. In te projectus sum ex utero :

De ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discesseris a me :

Quoniam tribulatio proxima est : * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdedérunt me vituli multi : * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum : * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquecens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testis virtus mea, et lingua mea adhaesit faucibus meis : * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdedérunt me canes multi : * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos : * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me : * divisérunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum a me : * ad defensionem meam conspice.

Erue a framaea Deus animam meam : * et de manu canis unicam meam :

Salva me ex ore leonis : * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis : * in medio ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum

laudate eum : * universum semen Jacob glorificate eum :

Timeat eum omne semen Israel : * quoniam non sprevit, neque desperavit deprecationem pauperis :

Nec avertit faciem suam a me : * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna : * vota mea reddam in conspectu mentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur : et laudabunt Dominum qui requirunt eum : * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Remiscantur et convertentur ad Dominum * universi fines terrae :

Et adorabunt in conspectu ejus * universae familiae Gentium.

Quoniam Domini est regnum : * et ipse dominabitur Gentium.

Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terrae : * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet : * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino

generatio ventura : * et annuntiabunt caeli justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Añã. Diviserunt sibi vestimenta mea : et super vestem meam miserunt sortem.

Añã. Insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Psalmus cxxvj.

Dominus illuminatio mea, et salus mea, * quem timebo?

Dominus protector vitae meae, * a quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me proelium, * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitae meae :

Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me

in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despicias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua : * et dirige me in sémitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexerunt in

me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortetur cor tuum, et sústine Dóminum.

Añā. Insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

℟. Diviserunt sibi vestimenta mea. **℞.** Et super vestem meam miserunt sortem.

Pater noster. **secreto.**
De Lamentatióne Jeremiæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. ij. c. Heth.

Qogitávit Dóminus dissipáre murum filię Sion : teténdit funiculum suum, et non avértit manum suam a perditióne : luxítque antemurále, et murus páriter dissipátus est.

Teth. Defixæ sunt in terra portæ ejus : pérdidit, et contrívit vectes ejus : regem ejus et príncipes ejus in Géntibus : non est lex, et prophétæ ejus non invenérunt visiónem a Dómino.

Jod. Sedérunt in terra, conticuérunt senes filię Sion : conspersérunt cínere cápita sua, accínti

sunt cilíciis, abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem.

Caph. Defecérunt præ lácrymis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea : effúsum est in terra jecur meum super contritióne filię pópuli mei, cum deficeret párvulus, et lactens in platéis óppidi.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℞. Omnes amíci mei dereliquerunt me, et prævaluérunt insidiántes mihi : trádidit me quem diligébam : * Et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes, acéto potábant me. **℟.** Inter iníquos projecérunt me, et non pepercerunt ánimæ meæ. — Et.

Lectio ij. Lamed.

Matribus suis dixerunt : Ubi est tríticum et vinum? cum deficerent quasi vulneráti in platéis civitátis : cum exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

Mem. Cui comparábo te? vel cui assimilábo te filia Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te virgo filia Sion? magna est enim velut mare contrítio tua : quis medébitur tui?

Nun. Prophétæ tui vidérunt tibi falsa, et stulta nec aperiébant iniquitatem tuam, ut te ad peniténtiam provocárent : vidérunt autem tibi assumptiões falsas, et ejectiões.

Samech. Plausérunt super te mánibus omnes trans-eúntes per viam : sibilavérunt, et movérunt caput suum super filiam Jerúsalem : Hæccine est urbs, dicéntes, perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ?

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℞. Velum templi scissum est, * Et omnis terra trémuit : latro de cruce clamábat, dicens : Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum.

℟. Petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt, et multa córpora sanctorum, qui dormierant, surrexérunt. — Et omnis.

Lectio iij. Cap. iij. Aleph.

EGO vir videns pauper-sinuatatem meam in virga indignatiónis ejus.

Aleph. Me minávit, et addúxit in ténebras, et non in lucem.

Aleph. Tantum in me vertit, et convértit manum suam tota die.

Beth. Vetústam fecit pellem meam, et carnem meam, contrívit ossa mea.

Beth. Ædificávit in gyro meo, et circúmdedit me felle, et labóre.

Beth. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos.

Ghimel. Circumædificávit advérsus me, ut non egrédiar: aggravávit cómpedem meum.

Ghimel. Sed et cum clamávero, et rogávero, exclúsit oratióem meam.

Ghimel. Conclúsit vias meas lapídibus quadris, sémitas meas subvértit.

Jerúsalem, Jerúsalem, convertere ad Dóminum Deum tuum.

℞. Vínea mea elécta, ego te plantávi : * Quómodo convérsa es in amaritúdinem, ut me crucifigeres, et Barábbam dimítteres? ʋ. Sepívi te, et lápides elégi ex te, et ædificávi turrim.—Quómodo. Vínea.

In II. Nocturno.

Añã. Vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Psalmus cxxiiij.

Domine ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corripas me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contrístatus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusióibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsus me ap-

propinquavérunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi : * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commóventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro

bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Añã. Vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Añã. Confundántur et reveréantur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Psalmus cxxv.

Exspéctans expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exáudívit preces meas : * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirábília tua : *

et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiavi et locutus sum : * multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium et oblationem noluisti : * aures autem perfecisti mihi.

Holocustum et pro peccato non postulasti : * tunc dixi : Ecce venio.

In capite libri scriptum est de me ut facerem voluntatem tuam : * Deus meus volui, et legem tuam in medio cordis mei.

Annuntiavi justitiam tuam in ecclesia magna, * ecce labia mea non prohibebo : Domine tu scisti.

Justitiam tuam non abscondi in corde meo : * veritatem tuam et salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam, et veritatem tuam * a concilio multo.

Tu autem Domine ne longe facias miserationes tuas a me : * misericordia tua et veritas tua semper suscepérunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus : * comprehenderunt me iniquitates meae, et non potui ut vidérem.

Multiplicatae sunt super

capillos capitis mei : * et cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi Domine ut eruas me : * Domine, ad adjuvandum me respice.

Confundantur et reveantur simul, qui quaerunt animam meam, * ut auferant eam.

Convertantur retrorsum, et reveantur * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsultent et laetentur super te omnes quaerentes te : * et dicant semper :

Magnificetur Dominus : qui diligunt salutare tuum.

Ego autem mendiculus sum, et pauper : * Dominus sollicitus est mei.

Adjutor meus, et protector meus tu es : * Deus meus ne tardaveris.

Añã. Confundantur et reveantur, qui quaerunt animam meam, ut auferant eam.

Añã. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quaesierunt animam meam.

Psalmus liij.

Deus in nomine tuo salvum me fac : * et in virtute tua iudica me. Deus exaudi orationem

meam : * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quaesierunt animam meam : * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me : * et Dominus susceptor est animae meae.

Averte mala inimicis meis : * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, * et confitebor nomini tuo Domine : quoniam bonum est :

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me : * et super inimicos meos despexit oculus meus.

Añã. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quaesierunt animam meam.

℣. Insurrexerunt in me testes iniqui. *℟.* Et mentita est iniquitas sibi.

Pater noster. *secreto.*
Ex Tractatu S. Augustini Episcopi super Psalmos.
In Ps. lxij. ad vers. ij.

Lectio ib.

Rotexisti me Deus a conventu malignantium, a multitudine operantium iniquitatem. Jam ipsum caput nostrum intueamur.

Multi Martyres talia passi sunt, sed nihil sic elucet, quomodo caput Martyrum : ibi melius intuemur, quod illi experti sunt. Protectus est a multitudine malignantium, protegente se Deo, protegente carnem suam ipso Filio, et homine, quem gerebat : quia filius hominis est, et Filius Dei est. Filius Dei, propter formam Dei : filius hominis, propter formam servi, habens in potestate ponere animam suam, et recipere eam. Quid ei potuerunt facere inimici? Occiderunt corpus, animam non occiderunt. Intendite. Parum ergo erat, Dominum hortari Martyres verbo, nisi firmaret exemplo.

℟. Tamquam ad latronem existis cum gladiis et fustibus comprehendere me : * Quotidie apud vos eram in templo docens, et non me tenuistis : et ecce flagellatum ducitis ad crucifigendum. *℣.* Cumque iniecissent manus in Jesum, et tenuissent eum, dixit ad eos. — Quotidie.

Lectio v.

Nostis qui conventus erat malignantium Judaeorum, et quae multi-